Lietas arhīva Nr. K71-0542-20/28
ECLI:LV:VRT:2020:1125.11100029419.1.S
Krimināllieta Nr.11100029419

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē 2020.gada 25.novembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Vilciņa,
piedaloties prokurorei I.Dubovskai,
aizstāvim – zvērinātam advokātam G.Priedītim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts pēc Krimināllikuma 170.panta (likuma redakcijā, kas stājās spēkā 01.04.2013.).

Aprakstošā daļa

/pers. A/ ļaunprātīgi izvairījās apgādāt un dot uzturu savam bērnam, ja tāds pienākums uzlikts ar tiesas spriedumu.

Ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 21.marta spriedumu civillietā Nr.C23028914, kas stājies likumīgā spēkā 2014.gada 23.aprīlī, /pers. A/ ir uzlikts par pienākumu maksāt uzturlīdzekļus par labu /pers. B/ /datums/dzimušās /pers. C/ uzturam ik mēnesi 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai, bet pēc septiņu gadu vecuma sasniegšanas ne mazāk kā 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai. Pamatojoties uz šo spriedumu, 2014.gada 23.aprīlī tika izdots izpildu raksts, kas tika iesniegts Vidzemes apgabaltiesas zvērinātai tiesu izpildītājai iecirknī Nr.87, kur tika uzsākta uzturlīdzekļu piespiedu piedziņas lieta. /pers. A/ nepildīja ar minēto tiesas nolēmumu uzlikto pienākumu, kā rezultātā 2015.gada 17.decembrī Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija pieņēma lēmumu Nr.1-8/51340-8923, nolemjot no 2015.gada 15.decembra izmaksāt iesniedzējai /pers. B/ parādnieka /pers. A/ vietā uzturlīdzekļus /pers. C/ uzturam.

/pers. A/, skaidri zinot par minēto tiesas spriedumu, no 2014.gada 23.aprīļa ilgstoši turpināja izvairīties apgādāt un dot uzturu savam bērnam. Un proti, viņš, būdams darba spējīgs, nestrādāja vispār, kad strādāja un guva ienākumus, tad tos izmantoja savām vajadzībām. Tā /pers. A/ algotu darbu strādāja:

1) AS "/nosaukums A/" no 2014.gada 1.maija līdz 2014.gada 11.augustam, kur regulāri katru mēnesi guva ienākumus, un proti, kopumā 2172,14 EUR apmērā (darba tiesiskās attiecības izbeigtas darba ņēmēja uzteikuma dēļ);

2) SIA "/nosaukums B/" no 2014.gada 13.augusta līdz 2015.gada 6.janvārim, kur regulāri katru mēnesi guva ienākumus, un proti, kopumā 3631,20 EUR apmērā;

3) SIA "/nosaukums C/" no 2015.gada 20.janvāra līdz 2015.gada 27.janvārim, kur guva ienākumus kopumā 100,00 EUR apmērā (darba tiesiskās attiecības izbeigtas darba ņēmēja uzteikuma dēļ);

4) SIA "/nosaukums D/" no 2015.gada 19.februāra līdz 2015.gada 31 .jūlijam, kur guva ienākumus 2065,07 EUR apmērā (darba tiesiskās attiecības izbeigtas darba ņēmēja uzteikuma dēļ);

5) SIA "/nosaukums B/" no 2015.gada 18.augusta līdz 2016.gada 21.martam, kur guva ienākumus 4881,85 EUR apmērā;

6) SIA "/nosaukums E/" no 2015.gada 4.septembra līdz 2015.gada 1.oktobrim, kur guva ienākumus 629,73 EUR apmērā.

Tāpat /pers. A/ guva ienākumus, saņemot iedzīvotāju ienākuma nodokļu pārmaksu (pārrēķinu) par iepriekšējiem gadiem, un proti, 2015.gada 13.februārī 20,92 EUR apmērā, 2016.gada 9.martā – 8,71 EUR un 2016.gada 12.maijā – 111,27 EUR apmērā, 2017.gada 19.oktobrī – 276,00 EUR apmērā, saņemot 2016.gadā, laika periodā no 27.februāra līdz 1.aprīlim, aizdevumus AS "4finance" par kopējo summu 400,00 EUR, kā arī, saņemot citus bezskaidras naudas ienākumus no fiziskām un juridiskām personām (tostarp, no Barkavas arodvidusskolas). 2018.gada 5.martā viņš reģistrējās kā mikrouzņēmuma darbinieks un minētajā gadā no tā guva ienākumus vismaz 600,00 EUR apmērā. Bez tam, 2019.gada decembra mēnesī /pers. A/ iegādājās automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL reģistrācijas numurs/, kļūstot par tās īpašnieku.

Tomēr no iepriekš norādītajiem ienākumiem viņš tīši turpināja nemaksāt uzturlīdzekļus /pers. C/ uzturam un neinformēja darba devēju par vajadzību maksāt uzturlīdzekļus. /pers. A/, pārtraucot darba tiesiskās attiecības, netika griezies Nodarbinātības valsts aģentūrā kā darba meklētājs un pats nepietiekoši aktīvi meklēja darbu. Bez tam, /pers. A/, ik mēnesi saņemot darba samaksu, slēpa gūtos ienākumus, neinformējot par tiem tiesu izpildītāju, kuras lietvedībā atradās uzturlīdzekļu piedziņas lieta.

Tādejādi /pers. A/ no 2014.gada 23.aprīļa līdz 2020.gada 24.martam ilgstoši un sistemātiski turpināja tīši nepildīt iepriekš minēto tiesas spriedumu, kā rezultātā ir izveidojies uzturlīdzekļu parāds valstij (2019.gada 13.decembrī tas ir 4979,98 EUR apmērā).

Tādā veidā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 170.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (likuma redakcijā, kas stājās spēkā 01.04.2013.).

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina.

Par celtās apsūdzības būtību apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka nav ļaunprātīgi izvairījies no uzturlīdzekļu maksāšanas, jo nav bijis lieku līdzekļu. Esot precējies ar /pers. D/, laulībā piedzimis bērns, abi mācījušies, tad sākušās domstarpības, attiecībās bijis pārtraukums. Bērna aizgādība tikusi noformēta /pers. D/ mātei /pers. B/, bet /pers. D/ devusies uz ārzemēm. Sākumā rūpējies par bērnu, strādājis Rīgā, kad interesējies par bērnu, /pers. B/ teikusi, ka bērns neesot viņa. Kas esot bērna tēvs, nezinot, /pers. D/ neesot prasījis, dzīvojuši kopā, uzņēmies atbildību, redzējis, ka bērna dzimšanas apliecībā esot ierakstīts kā tēvs. Neesot bijis informēts par iespēju apstrīdēt, ja bērns nav paša. Par tiesas spriedumu uzzinājis tikai no tiesu izpildītāja, jo deklarētajā dzīvesvietā nav dzīvojis, ģimenē bijušas problēmas, neviens neko neesot ziņojis. Sākumā uzturlīdzekļi ieturēti no viņa naudas, pats darba vietas neesot informējis par uzturlīdzekļiem. Pēc tam pašam palicis maz, nav varējis iztikt, pats uzturlīdzekļus nav maksājis, jo bērnu neatzīstot kā paša.

To, ka bērns nav viņa apstiprinājusi gan /pers. B/, gan /pers. D/. Patreiz dzīvojot kopā ar citu sievieti, viņam esot divi dēli – dvīņi un sešgadīgs dēls no tagadējās dzīvesbiedres pirmās laulības, kuru audzinot jau no trīs gadu vecuma. Tagadējā dzīvesbiedre nestrādājot, paša mantiskais stāvoklis esot slikts – īpašumu, naudas uzkrājumu neesot, strādājot gadījuma darbus, nedēļā nopelnot kādus 100 EUR.

Lai gan apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 170.pantā, ir pilnībā pierādīta ar sekojošiem tiesas izmeklēšanas gaitā pārbaudītiem pierādījumiem.

Ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 21.marta sprieduma civillietā Nr.C23028914 norakstu, pierādīts, ka no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti uzturlīdzekļi /datums/dzimušās /pers. C/ uzturam ik mēnesi 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai, bet pēc septiņu gadu vecuma sasniegšanas ne mazāk kā 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai (lietas 10.lapa). Tiesas spriedums stājies spēkā 2014.gada 23.aprīlī.

Ar Vidzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr.87 zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona 2019.gada 20.decembrī sniegto informāciju pierādīts, ka zvērinātas tiesu izpildītājas lietvedībā atrodas izpildu lieta saistībā ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 23.aprīļa izpildu rakstu par ikmēneša uzturlīdzekļu piedziņu, uzturlīdzekļu parāda piedziņu no /pers. A/ par labu /pers. B/, Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijai. Saskaņā ar tiesas spriedumu /pers. A/ pienākums ir veikt uzturlīdzekļu maksājumus no 2014.gada 23.aprīļa līdz pilngadībai ik mēnesi bērna /pers. C/ uzturam. Iesniedzot izpildei izpildu dokumentu (18.06.2014.) /pers. B/ norādījusi uzturlīdzekļu parāda summu 380 EUR. Pamatojoties uz /pers. B/ iesniegumu ar lūgumu uzturlīdzekļu piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. A/ sniegt izziņu iesniegšanai Uzturlīdzekļu garantiju fondā uzturlīdzekļu saņemšanai no valsts, tiesu izpildītāja nosūtīja Uzturlīdzekļu garantiju fondam izziņu par piedziņas neiespējamību no /pers. A/. /pers. A/ ir bijis reģistrēts kā darba ņēmējs - laika periodā no 2014.gada maija līdz 2014.gada augustam AS /nosaukums A/, no darba devēja 13.08.2014. saņemti naudas līdzekļi 201,11 EUR apmērā, laika periodā no 2014.gada augusta līdz 2015.gada janvārim SIA /nosaikums B/, no darba devēja 26.02.2015. saņemti naudas līdzekļi 87 EUR apmērā, laika periodā no 2015.gada februāra līdz 2015.gada jūlijam SIA /nosaukums D/, no darba devēja 10.08.2015. saņemti naudas līdzekļi 90 EUR apmērā, laika periodā no 2015.gada augusta līdz 2016.gada martam SIA /nosaukums B/, no darba devēja 15.03.2016. saņemti naudas līdzekļi 40 EUR apmērā, laika periodā no 2015.gada septembra līdz 2015.gada oktobrim SIA /nosaukums E/, no darba devēja naudas līdzekļi nav saņemti, lai gan rīkojums tika nosūtīts. Laika periodā no 2016.gada līdz 2018.gada martam /pers. A/ nav reģistrētas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas un periodi, taču no viņa saņemti naudas līdzekļi no norēķinu konta – 19.10.2017. 86,39 EUR, 16.04.2018. 187,50 EUR. Laika periodā no 2018.gada marta līdz 2019.gada decembrim /pers. A/ reģistrētas iemaksas kā mikrouzņēmuma darbiniekam, 2018.gada marta mēnesī /pers. A/ saņēmis ienākumus 600 EUR apmērā. Uz doto brīdi /pers. A/ neveic uzturlīdzekļu un uzturlīdzekļu parāda samaksu (lietas 12.lapa).

Ar Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2019.gada 13.decembra, 2020.gada 17.marta sniegto informāciju un 2015.gada 17.decembra lēmumu par uzturlīdzekļu izmaksu pierādīts, ka fonda administrācija /pers. A/ vietā izmaksā uzturlīdzekļus viņa bērna uzturam, kas tika noteikti ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 21.marta spriedumu. /pers. A/ nav pildījis uzlikto pienākumu un nav veicis uzturlīdzekļu maksājumus bērna uzturam kā rezultātā /pers. A/ parāds pret valsti par bērna uzturam izmaksātajiem uzturlīdzekļiem uz 17.03.2020. ir 5427,24 EUR, kas sastāv no viņa vietā izmaksātajiem uzturlīdzekļiem 5004,02 EUR un par tiem aprēķinātajiem likumiskajiem procentiem 423,22 EUR. Fonda administrācija konstatējusi, k a /pers. A/ CSDD 2019.gada 12.decembrī reģistrēts transportlīdzeklis un laika periodā no 2015.gada 15.decembra parāda segšanai saņemti maksājumi: 22.03.2016. – 40 EUR, 24.10.2017. – 86,39 EUR, 26.04.2018. – 80 EUR, t.i., kopā – 206,39 EUR (lietas 3., 4., 7.lapa).

Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras un Valsts ieņēmumu dienesta izziņām pierādīts, ka /pers. A/ ir guvis regulārus ienākumus laika periodā no 2014.gada maija līdz 2016.gada martam, kā arī guvis ienākumus 2018.gada martā (lietas 15.-16., 17.-18.lapa).

Ar AS "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums B/", SIA "/nosaukums C/", SIA "/nosaukums D/", SIA "/nosaukums B/" un SIA "/nosaukums E/" sniegto informāciju pierādīts, ka /pers. A/ ir bijis darba ņēmējs un guvis ienākumus (lietas 35., 41., 43., 46., 48.-49.lapa).

Ar informāciju no izdrukas "Personas datu pārlūks" pierādīts, ka /pers. A/ bērna statusā ir reģistrēta /pers. C/, dzimusi /datums/(lietas 108.lapa).

Ar liecinieces /pers. B/ tiesas izmeklēšanā sniegto liecību par to, ka esot aizbildne savas meitas /pers. D/ un viņas vīra /pers. A/ bērnam /pers. C/, kura dzimusi /datums/. Kad radušās nesaskaņas starp /pers. A/ un /pers. D/, /pers. D/ aizgājusi projām, tāpēc rūpes par bērnu pārņēmusi pati. Līdz bērna gada vecumam /pers. A/ rūpējies par bērnu, palīdzējis saimniecībā, pieskatījis un spēlējies ar bērnu, taču tad decembrī devies prom strādāt uz Rīgu un vairs nav atgriezies. /pers. A/ nav kontaktējies, rūpējies un interesējies par bērnu, tāpēc pieprasījusi alimentus no viņa. No /pers. D/ alimentus neesot prasījusi, jo ar viņu esot kontakts, /pers. D/ sūtot pakas. Par to, vai /pers. A/ ir bērna tēvs neko konkrētu pateikt nevarot, bērns bijis ieņemts pirms laulības noslēgšanas, /pers. A/ bāriņtiesā teicis, ka neesot bioloģiskais tēvs, /pers. D/ tagad pirms tiesas teikusi, ka varot teikt, ka bērns neesot no /pers. A/, taču /pers. A/ labprātīgi uzņēmies saistību par bērnu, ierakstīts dzimšanas apliecībā.

Ar liecinieces /pers. D/ tiesas izmeklēšanā sniegto liecību par to, ka /pers. A/ neesot /pers. C/ bioloģiskais tēvs, taču viņš labprātīgi uzņēmies būt par tēvu. Kad 2011.gada pavasarī iepazinusies ar /pers. A/, bijusi stāvokli un par to viņam uzreiz arī pateikusi, lai nebūtu pārmetumu. Veidojuši attiecības, /pers. A/ teicis, ka bērns neesot problēma, ka esot ar mieru audzināt, ja izveidosies nopietnas attiecības. Pēc laika /pers. A/ bildinājis viņu, apprecējušies un /datums/piedzimusi /pers. C/. /pers. A/ piekritis, ka tiek ierakstīts bērna dzimšanas apliecībā kā tēvs. 2012.gadā pabeigusi mācības, /pers. A/ kaut kur strādājis un tad paziņojis, ka vēlas pārtraukumu attiecībās, salabt nav izdevies, tāpēc 2013.gadā aizbraukusi uz Angliju, centusies nokārtot dzīvi. Viņai tikušas atņemtas mātes tiesības un tās piešķirtas /pers. B/, viņas mātei, kura audzinot /pers. C/. Pati iespēju robežās apciemojot bērnu, sūtot paciņas ar nepieciešamajām mantām. 2015.gadā sākušies kontakti ar /pers. A/ par šķiršanos, DNS. Bijuši arī pie notāra, lai nokārtotu šķiršanos, taču nav bijis līdzi visi nepieciešamie dokumenti, tāpēc nekas nav izdarīts.

Tiesa atzīst, ka liecinieču liecības, rakstveida pierādījumi kopumā veido vienotu pierādījumu kopumu, kas apstiprina apsūdzētajam inkriminēto darbību izdarīšanu – ļaunprātīgu izvairīšanos apgādāt un dot uzturu savam bērnam, kas kā pienākums viņam uzlikts ar tiesas spriedumu, un kvalificē apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 170.panta.

Krimināllikuma 170.pantā (likuma redakcijā, kas stājās spēkā 01.04.2013.) paredzētā noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse ir ļaunprātīga izvairīšanās no tiesas noteiktā pienākuma apgādāt un dod uzturu, konstatējot, ka izvairīšanās ir ļaunprātīga – vainīgajam ir iespējas apgādāt un dot uzturu, bet viņš nepilda šo pienākumu, kā arī pienākums uzturēt noteikts ar tiesas spriedumu vai tiesneša lēmumu.

No minētā secināms, ka noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse ir ļaunprātīga izvairīšanās no tiesas sprieduma piespiedu izpildes jeb sprieduma ļaunprātīga neizpilde.

Spēkā stājies tiesas spriedums ir izpildu procesa pamats un obligāts priekšnoteikums. Lai tiesu izpildītājs varētu uzsākt izpildu darbības, nepieciešams attiecīgs izpildu dokuments, kas izdots uz izpildāmā sprieduma pamata.

Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi to kopumā pierāda, ka apsūdzētais ļaunprātīgi izvairījās dot uzturu, kas noteikts ar tiesas spriedumu savam bērnam. Apsūdzētais, būdams darba spējīga persona, kura guva regulārus ienākumus, apsūdzībā norādītajā laika periodā ļaunprātīgi izvairījās no uztura došanas savam bērnam, neskatoties uz to, ka viņam bija zināms Madonas rajona tiesas 2014.gada 21.marta spriedums, kā arī bija zināms par izpildu lietu saistībā ar minētā tiesas sprieduma piespiedu izpildi.

/pers. A/ apgalvojums, ka /pers. C/ nav viņa bērns un tāpēc viņam nav jāmaksā uzturlīdzekļi, nepelna tiesas ievērību, jo ieraksts /pers. C/

dzimšanas reģistrā par viņu kā tēvu nav dzēsts un ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 21.marta spriedumu uzliktais pienākums maksāt uzturlīdzekļus nav atcelts.

Krimināllikuma 170.pantā paredzētais nodarījums ir formāls ilgstošs noziedzīgs nodarījums. Tas ir pabeigts ar dienu, kad personai radās pienākums apgādāt un dot uzturu savam bērnam, un ilgst nepārtraukti visu laiku, kamēr viņai saglabājas šis ar tiesas spriedumu uzliktais pienākums, līdz brīdim, kad persona pārtrauc izvairīšanos no uzturēšanas vai arī iestājas apstākļi, sakarā ar kuriem izbeidzas uzturēšanas pienākums.

Tāpēc tiesa uzskata par nepamatotu aizstāvības viedokli, ka /pers. A/ nav saucams pie kriminālatbildības sakarā ar noilgumu, atbilstoši Krimināllikuma 56.panta pirmās daļas 2.punktam, kas nosaka, ka persona nav saucama pie kriminālatbildības, ja no dienas, kad persona izdarījusi kriminālpārkāpumu, ir pagājuši divi gadi.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 170.panta ir pilnībā pierādīta un viņš par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju Krimināllikuma 170.pantā ietvertais noziedzīgais nodarījums ir kriminālpārkāpums, par kuru paredzēts īslaicīgas brīvības atņemšanas sods vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš iepriekš nav sodīts, taču vienu reizi bijis administratīvi sodīts (lietas 115.lapa), veselības problēmu vai invaliditātes nav (lietas 104.lapa).

Tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu – tas vērsts pret ģimeni un nepilngadīgo, nodarījums veikts ilgstošā laika periodā (no 2014.gada līdz 2020.gadam), kā arī apsūdzētā personību – iepriekš nav sodīts, ir darbspējīgs, tiesa uzskata, ka /pers. A/ piemērojams piespiedu darbs.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi netika konstatēti, un tāpēc uzskata, ka piespiedu darbs nosakāms vidējā apmērā.

Lietā radušies procesuālie izdevumi, kas saistīti ar advokāta piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma, lai sniegtu juridisko palīdzību apsūdzētajam.

Ievērojot /pers. A/ mantisko stāvokli – to, ka viņa apgādībā ir vēl citi bērni, uzturlīdzekļu parāda apjomu pret valsti, tiesa atzīst viņu par trūcīgu personu, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu, 368.panta piekto daļu samaksa advokātam par juridisko palīdzību, ir sedzama no valsts līdzekļiem, bet apsūdzētais ir atbrīvojams no minētajiem procesuālajiem izdevumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 170.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Uzdot /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties Valsts probācijas dienesta Vidzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Alūksnes un Gulbenes nodaļā (Lielā ezera ielā 6, Alūksnē, tālr.64307211, 64307206), soda – piespiedu darbs – izciešanai.

/pers. A/ piespiedu darba izpildi un kontroli pār to uzdot nodrošināt Valsts probācijas dienesta Vidzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Alūksnes un Gulbenes nodaļai.

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas, kas saistīti ar aizstāvja darba apmaksu, un segt tos no valsts līdzekļiem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas – 2020.gada 25.novembra – var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja tiek sagatavots pilnais spriedums, tad tas ir pārsūdzams apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot Vidzemes rajona tiesā apelācijas sūdzību vai protestu 10 (desmit) dienu laikā pēc pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilns spriedums pieejams 2020.gada 8.decembrī.

Tiesnese S.Vilciņa